

3. De keizer of Christus



“Kies de keizer of sterf”

Die harde woorden horen veel christenen in het rijk van de Romeinse keizers. Als ze voor Christus kiezen, wacht hun een wrede dood. De Romeinse keizers heersen over een heel groot en machtig rijk. Sommige keizers vinden zichzelf zo goed, dat het volk hen als een soort god moet vereren. En wie dat niet doet, is een staatsvijand, want de keizer is de baas. Soms barst de vervolging tegen de christenen los. Niet alleen de soldaten doen eraan mee, ook gewone mensen. Het is dus helemaal niet zo gemakkelijk om christen te zijn. Als je met allerlei feesten niet meedoet, kijken de mensen je vreemd aan. Hebben de christenen hun God meer lief dan het leven?

In het plaatsje Smyrna is het onrustig in het jaar 156. De heidense priesters willen dat de christenen hun God afzweren. Een paar mensen zijn al gemarteld. Dan bedenken sommige wreedaards dat ze de oude Polycarpus maar moeten pakken. Polycarpus is de oude bisschop van Smyrna, ongeveer 90 jaar is hij nu. Hij heeft de gemeente goed leiding gegeven. Hij is een vriendelijke man. Als hij kan probeert hij vrede tussen de mensen te stichten. Dat is geen wonder. Polycarpus heeft nog les gehad van de oude apostel Johannes. Die heeft hem veel over Jezus verteld. Polycarpus gelooft met zijn hele hart in de Zaligmaker. Maar nu willen de mensen in Smyrna hem voor het gerecht slepen. Ze haten de christenen en ook die grijze bisschop.

Vrienden van Polycarpus proberen hem nog te redden. “Vlucht maar uit de stad”, zeggen ze. Eindelijk geeft de oude bisschop toe. Maar verraders wijzen de soldaten de weg naar het dorp waar Polycarpus als vluchteling verblijft.

Dan wordt de oude man gevangen. Een paar mensen proberen hem zijn geloof te laten ontkennen. “Gooi toch een paar wierookkorrels op het altaar van de keizer. Dan ben je ervan af. Doe één keertje een eed in naam van de keizer. Zeg éénmaal, dat de keizer een goed is.” Maar Polycarpus doet het niet. Hij heeft zijn hele leven Koning Christus gediend. En zou hij nu toegeven aan zijn vijanden?

In Smyrna wordt een brandstapel gemaakt, een grote hoop hout, zodat het vuur zal laaien. Polycarpus is veroordeeld. Zijn vijanden hebben het voor elkaar gekregen. De toga, die hij als bisschop draagt, wordt hem uitgetrokken. Dan brengen de soldaten de grijsaard naar de stapel hout. Hij wordt gebonden. Het vuur wordt aangestoken. In het loeien van de vlammen horen de mensen de stem van de oude bisschop. Hij bidt... Ook in het vuur verloochent hij zijn God niet. Terwijl de vlammen zijn lichaam aangrijpen en hem pijnigen, is zijn hart bij God. Als het vuur uit is en er alleen nog maar een smeulende ashoop op het plein van Smyrna ligt, lijkt het dat de vijanden gewonnen hebben. Polycarpus is gestorven.

Maar vrienden van de bisschop begraven de verkoelde resten. Later zullen de mensen met eerbied terugdenken aan de oude man. Door zijn geloof heeft hij laten zien, dat Christus hem liever was dan de keizer.